

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๐/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๓/๒๕๖๒

วันที่ ๖ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นายสกลวรรณ อินตา ผู้ร้อง
- ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายสกลวรรณ อินตา (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายสกลวรรณ อินตา (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าได้เคยเป็นโจทก์ยื่นฟ้องคดีต่อศาลจังหวัดนนทบุรีเรียกค่าจ้างว่าความเป็นเงิน ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ บาท จากนางปิ่นรักษ์ พงศ์ไพโรจน์ จำเลย ซึ่งศาลจังหวัดนนทบุรีได้มีคำพิพากษายกฟ้อง ผู้ร้องจึงได้ยื่นอุทธรณ์คัดค้านคำพิพากษาพร้อมกับยื่นคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมในการฟ้องอุทธรณ์ แต่ศาลจังหวัดนนทบุรีได้มีคำสั่งยกคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียม ผู้ร้องยื่นอุทธรณ์คำสั่งดังกล่าว และขออนุญาตยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา ซึ่งศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ได้พิพากษาให้ยกเว้นค่าธรรมเนียมในการฟ้องอุทธรณ์บางส่วนแก่ผู้ร้อง และยกคำร้องขออนุญาตยื่นอุทธรณ์โดยตรงต่อศาลฎีกา ต่อมาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ ได้พิพากษาให้จำเลยชำระเงินค่าจ้างว่าความให้แก่ผู้ร้องเป็นจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท ซึ่งผู้ร้องไม่เห็นพ้องด้วย และได้ยื่นฎีกาคัดค้านคำพิพากษาพร้อมกับยื่นคำร้องขออนุญาตฎีกาต่อศาลฎีกา แต่ศาลฎีกาได้มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาโดยยกคำร้องและไม่รับฎีกาของผู้ร้อง ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการกระทำของผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรี ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ และผู้พิพากษาศาลฎีกา ในการพิจารณาพิพากษาคดี

- ๒ -

ดังกล่าวไม่เป็นไปตามกฎหมายและขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ นอกจากนี้ การกระทำของผู้พิพากษาประจำสำนวน คดีหมายเลขดำที่ พ.๖๑๙/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ พ.๕๒๙/๒๕๕๘ ที่ได้ก้าวก้าวหรือแทรกแซงการทำหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีของผู้พิพากษาองค์คณะอื่นในศาลเดียวกัน โดยการอนุญาตให้นำสำนวนคดีดังกล่าวมาประกอบการพิจารณาของผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรีในการสั่งคำร้องขอยกเว้นค่าธรรมเนียมในการฟ้องอุทธรณ์ของผู้ร้องเป็นการกระทำที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง ด้วย

ผู้ร้องยื่นคำร้องกล่าวหาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรี ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ และผู้พิพากษาศาลฎีกา ต่อคณะกรรมการ ป.ป.ช. กรณีกระทำความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม และคณะกรรมการ ป.ป.ช. แจ้งว่าได้มีมติส่งเรื่องกล่าวหาของผู้ร้องให้ประธานคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม ซึ่งผู้ร้องสามารถขอทราบผลจากสำนักคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรมได้โดยตรง

ผู้ร้องยื่นหนังสือร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินกรณีผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรี ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ และผู้พิพากษาศาลฎีกา พิจารณาพิพากษาคดีขัดต่อกฎหมายและรัฐธรรมนูญ ซึ่งเป็นการกระทำละเมิดสิทธิที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้ ซึ่งผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลว่าการที่ผู้ร้องเรียนประสงค์ให้ศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้พิพากษา รวมถึงการให้เหตุผลในคำพิพากษาและคำสั่งศาลอันเป็นการโต้แย้งการดำเนินกระบวนการพิจารณาโต้แย้งดุลพินิจในการรับฟังพยานหลักฐาน และดุลพินิจในการชี้หน้าพยานหลักฐานของผู้พิพากษาในแต่ละคดีที่ผู้ร้องฟ้องเรียกค่าจ้างว่าความต่อศาลจังหวัดนนทบุรี เป็นกรณีเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่นหรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) จึงวินิจฉัยให้ยุติเรื่อง

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ดังนี้

(๑) การกระทำของผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรี ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ และผู้พิพากษาศาลฎีกา ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘

(๒) การกระทำของผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรีซึ่งเป็นผู้พิพากษาประจำสำนวน คดีหมายเลขดำที่ พ.๖๑๙/๒๕๕๗ คดีหมายเลขแดงที่ พ.๕๒๙/๒๕๕๘ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง

- ๓ -

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” และวรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องดังกล่าวไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๒) รัฐธรรมนูญหรือกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ ได้กำหนดกระบวนการร้องหรือผู้มีสิทธิขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยไว้เป็นการเฉพาะแล้ว ... และ (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิพาทพิพาคาศติของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการกระทำของผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรี ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑ และผู้พิพากษาศาลฎีกา ที่พิพาทพิพาคาศติของผู้ร้อง เป็นการพิจารณาคดีที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคหนึ่ง ซึ่งการยื่นคำร้องตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไป

ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ และมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องจะได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผลการพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่ข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นเรื่องที่ศาลฎีกาได้มีคำสั่งไม่อนุญาตให้ฎีกาคดีของผู้ร้องจึงเป็นอันถึงที่สุดแล้วตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง มาตรา ๒๔๙ วรรคสี่ จึงเป็นกรณีที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

สำหรับการกระทำของผู้พิพากษาศาลจังหวัดนนทบุรีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่ากระทำการลักษณะก้าวก่ายหรือแทรกแซงการทำหน้าที่ในการพิจารณาพิพากษาคดีขององค์คณะผู้พิพากษาอีกคดีหนึ่งในศาลเดียวกัน ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๘ วรรคสอง นั้น เห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๖ บัญญัติให้การบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับผู้พิพากษาศาลยุติธรรมต้องมีความเป็นอิสระและดำเนินการโดยคณะกรรมการตุลาการศาลยุติธรรม จึงเป็นกรณีที่รัฐธรรมนูญได้กำหนดกระบวนการร้องไว้เป็นการเฉพาะแล้วตามพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๗ (๒) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

(คำสั่งที่ ๖๐/๒๕๖๒)

[Handwritten signature]

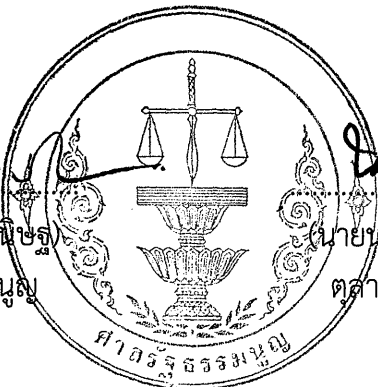
(นายจรัญ ภัคดีชนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายชัช ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

[Handwritten signature]

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ